

زیارت عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، [السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ]، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتَرَ الْمُؤْتَوَرَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، عَلَیْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ؛

سلام بر تو ای اباعبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان و فرزند سرور جانشینان، سلام بر تو ای فرزند فاطمه سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا و ای تنهای شهید شده که هنوز خونخواهیات انجام نگرفته، سلام بر تو و جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند، از سوی من بر همگی شما سلام خدا باد برای همیشه تا هستم و تا شب و روز باقی است؛

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنِ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنِ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ؛

ای اباعبدالله، هرآینه عزایت بزرگ و سنگین شد و مصیبت تو بر ما و بر همه اهل اسلام بس دشوار و طاقت‌فرسا گشت و سنگین و دشوار و طاقت‌فرسا شد مصیبتت در آسمان‌ها بر همه اهل آسمان، خدا لعنت کند امتی که بنای ستم و بی‌داد بر شما اهل‌بیت را بنیان نهادند و خدا لعنت کند قومی که شما را از مقامتان دور کرد و از مرتبه‌هایتان برکنار نمود، مرتبه‌هایی که خدا شما را در آن‌ها جای داد و خدا لعنت کند امتی که شما را کشتند؛

وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهَّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ، بَرَأْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ [مِنْ] أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سَلِمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكُمْ؛

و خدا لعنت کند آنان را که امکانات و توان جنگ با شما را برای ایشان تدارک دیدند، من بی‌زاری می‌جویم به سوی خدا و به سوی شما از ایشان و از شیعیان و پیروان و دوستدارانشان، ای اباعبدالله من تا روز قیامت در صلحم با کسی که با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با

شما جنگید و خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان مروان را و خدا همه بنی امیه را لعنت کند و لعنت کند پسر مرجانه و عمر بن سعد و شمر را و لعنت کند امتی که مرکبها را زین کردند و لگام زدند و جنگ با تو را دنبال کردند؛

بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، لَقَدْ عَظَمَ مُصَابِي بِكَ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ، وَأَكْرَمَنِي [بِكَ]، أَنْ يَزُرُقَنِي طَلَبَ تَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ، وَ إِلَى رَسُولِهِ، وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ إِلَى فَاطِمَةَ، وَ إِلَى الْحَسَنِ، وَ إِلَيْكَ بِمَوَالِكَتِكَ؛

پدر و مادرم به فدایت، همانا مصیبتت بر من دشوار و طاقت فرسا شد، از خدا که مقامت را گرامی داشت و مرا به وسیله تو کرامت بخشید، درخواست می‌کنم که خون‌خواهی تو را همراه پیشوای یاری شده از اهل بیت محمد (درود خدا بر او و خاندانش) روزی من کند، خدایا به حق حسین مرا نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند قرار ده، ای اباعبدالله من به خدا و رسولش و امیرمؤمنان و فاطمه و حسن تقرب می‌جویم، به دوستی تو؛

وَبِالْبِرَاءَةِ [مِمَّنْ قَاتَلَكَ، وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ، وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَسَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْنَا، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ] مِمَّنْ أَسَسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ، وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجُورِهِ عَلَيْنَا وَعَلَى أَشْيَاعِنَا، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَاتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوَالِكَتِكُمْ وَمَوَالِئِكُمْ، وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، وَالتَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ، وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ، إِنِّي سَلِّمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ، وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ؛

و به بیزاری [از کسی که با تو جنگید و به تو اعلام جنگ داد و به بیزاری از آنان که اساس ستم و جور بر ضدّ شما را پایه‌گذاری کردند و بیزاری می‌جویم بسوی خدا و رسولش] از کسی که پایه‌گذاری کرد اساس این حادثه را و بنا نهاد بر آن بنیانش را و روان شد در ستم و بیدادش بر شما و شیعیان شما، از ایشان به سوی خدا و شما بیزارم و به خدا تقرب می‌جویم و پس از آن به شما نیز با دوستی نسبت به شما و دوستی نسبت به دوستان شما و به بیزاری از دشمنانتان و برپاکنندگان جنگ با شما و به بیزاری از شیعیان و پیروان آنها، من در صلح با کسی که با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید و دوستم با کسی که شما را دوست داشت و دشمنم با کسی که شما را دشمن داشت؛

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ، وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ، وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنْ يَزُرُقَنِي طَلَبَ تَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ؛

پس درخواست می‌کنم از خدا که مرا به معرفت شما و دوستان شما گرامی داشت و بیزاری از دشمنان شما را نصیب من کرد، اینکه مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد و جایگاهم را نزد شما با پیشینه‌ای نیک استوار بدارد و از او می‌خواهم که مرا برساند به مقام ستوده‌ای که برای شما نزد خداست و روزی کند خون‌خواهی‌ام را به همراه امام هدایت‌گر آشکار و گویای به حق از خاندان شما؛

وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ، مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ . اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛

و از خدا می‌خواهم به حق شما و منزلتی که برای شما نزد اوست که عطا کند به من به خاطر مصیبت‌زدگی‌ام به شما برترین چیزی را که عطا کند به مصیبت‌زده‌ای به خاطر مصیبتش، چه مصیبتی بزرگ است آن مصیبت و چه دشوار و طاقت‌فرسا است آن عزا در اسلام و در همه آسمان‌ها و زمین. خدایا در این جایگاه مرا از کسانی قرار ده که از سوی تو به آنان درود و رحمت و آمرزش می‌رسد، خدایا حیاتم را حیات [آمیخته به عشق] محمد و خاندان محمد و مرگم را مرگ [در حال شیفتگی به] محمد و خاندان محمد قرار ده؛

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكَلَةِ الْأَكْبَادِ، اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَاسُفِيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنَ اللَّعْنَةِ أَبَدَ الْأَبْدِينَ، وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتَ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ؛

خدایا این روز روزی است که به آن تبرک است و فرزندان بنی‌امیه و فرزند جگرخوار، آن لعنت‌شده فرزند لعنت‌شده بر زبان تو و زبان پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) در هر کجا و هر جایی که پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) در آن ایستاد. خدایا لعنت کن اباسفیان و معاویه و یزید فرزند معاویه را که از جانب تو بر آنان لعنت باد به جاودانگی جاودان‌ها و امروز روزی است که خوشحال شدند به این روز خاندان زیاد و خاندان مروان، به خاطر کشتن حضرت امام حسین (درود خدا بر او)؛

اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ [الْأَلِيمَ] . اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي مَوْقِفِي هَذَا، وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ، وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ، وَبِالْمُؤَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ؛

خدایا پس لعنت و شکنجه‌ات را بر آنان دوچندان کن، خدا من در این روز و در این جایگاه و همه روزهای زندگی‌ام به تو تقرب می‌جویم، به بیزاری از اینان و لعنت بر ایشان و به دوستی پیامبر و خاندان پیامبرت (درود بر او ایشان)؛

سپس «صد مرتبه» بگو:

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ . اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً؛

خدایا لعنت کن نخستین ستمکاری را که به حق محمد و خاندان محمد ستم کرد و آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی نمود.
خدایا لعنت کن جمعیتی را که با حسین پیکار کردند و همراهی نمودند و پیمان بستند و پیروی کردند بر کشتن آن حضرت، خدایا همه آنان را لعنت کن؛

پس «صد مرتبه» بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ، السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ ، وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ؛

سلام بر تو ای ابا عبدالله و بر جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند، از سوی من سلام خدا بر تو باد همیشه تا هستم و تا شب و روز باقی است و خدا زیارت شما را آخرین زیارت از سوی من قرار ندهد، سلام بر حسین و بر علی بن الحسین و فرزندان حسین و یاران حسین؛

آنگاه بگو:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي، وَأَبْدَأُ بِهِ أَوْلًا، ثُمَّ [الْعَنْ] الثَّانِي وَالثَّلَاثَ وَالرَّابِعَ. اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِساً، وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَآلَ أَبِي سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

خدایا اختصاص ده، اولین ستمکار را از سوی من به لعنت و آغاز کن به آن لعنت اولین را، سپس دومین و سومین و چهارمین را، خدایا یزید پنجم آنان را لعنت کن و لعنت کن عبیدالله بن زیاد و پسر مرجانه و عمر بن سعد و شمر و خاندان ابوسفیان خاندان زیاد و خاندان مروان را تا روز قیامت.

سپس به سجده برو و بگو:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَىٰ مُصَابِهِمْ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ عَظِيمِ رَزِيَّتِي، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ، وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مَهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

خدایا سپاس تو را سپاس شکرگزاران بر مصیبت‌زدگی آنان، خدا را سپاس بر بزرگی بلا و مصیبت‌م، خدایا شفاعت حسین را در روز ورود [به قیامت] نصیبم کن و پیشینه نیک مرا نزد خود ثابت بدار به همراه حسین و یاران حسین، آنان‌که جانشان را در دفاع از حسین (درود بر او) بخشیدند. علقمه گفت: حضرت باقر(علیه‌السلام) فرمود: اگر بتوانی آن حضرت را هر روز به این زیارت در خانه خود زیارت کنی زیارت کن که تمام این ثواب‌ها برای تو خواهد بود.